

23.11.2017

Rapport om idrettsanlegg i Finnmark

En beskrivelse av
anleggssituasjonen i fylket

Bilde 1: Finnmarkshallen – flerbrukshall. Foto: Emil Agersborg Bjørnå

FINNMARK FYLKESKOMMUNE
FINNMÁRKKU FYLKKAGIELDA

Innhold

1.0 Innledning	1
1.1 Datagrunnlag	2
1.2 Klargjøring av begreper	2
1.3 Bruken av anleggsregisteret og verdsetting av anleggstyper	2
2.0 Anleggssituasjonen i Finnmark	4
2.1 Svømmeanlegg	7
2.2 Fotballanlegg	7
2.3 Skianlegg	9
2.4 Idrettshall/hallidrett	10
2.5 Golfanlegg	10
2.6 Friidrettsanlegg	11
2.7 Motorsportsanlegg	12
2.8 Skytteranlegg	12
2.9 Hestesportsanlegg	13
2.10 Friluftslivsanlegg	13
2.11 Nærmiljøanlegg	14
3.0 Eierskap, drift og bruk av idrettsanlegg	14
4.0 Anleggsbehov i Finnmark	16
5.0 Spillemidler til anlegg for idrett og fysisk aktivitet	20
5.1 Ressursbruk og kompetanse om spillemiddelordningen	21
5.2 Samarbeid mellom kommune og idretten	22
6.0 Oppsummering av anleggssituasjonen	22

1.0 Innledning

Finnmark fylkeskommune (FFK) og Finnmark idrettskrets (FIK) har gjennomført en kartlegging av anleggssituasjonen i fylket. I 2016 ble alle kommuner i Finnmark besøkt etterfulgt av spørreundersøkelser som ble sendt ut til kommunene og idrettslagene. Resultatene presenteres i denne rapporten. Formålet med rapporten er å gi en beskrivelse av anleggssituasjonen i fylket. Først presenteres statistikk om de enkelte anleggstypene, etterfulgt av et kapittel om eierskap, drift og bruk av idrettsanlegg. Deretter presenteres innmeldte anleggsbehov fra kommunene og idretten. Til slutt sees anleggssituasjonen og anleggsutviklingen i sammenheng med ressursbruk og kompetanse om spillemiddelordningen.

1.1 Datagrunnlag

Rapporten tar utgangspunkt i data hentet fra anleggsregisteret, Telemarksforskning sin rapport – norsk idrettsindeks 2015 og kartleggingsarbeidet som ble gjennomført i 2016 og 2017.

Anleggsregisteret ble opprettet i 1992, og opplysninger om anlegg for idrett og friluftsliv har fortløpende blitt registrert inn siden da. Registeret forvaltes av Kulturdepartementet og inneholder informasjon om idretts-, nærmiljø- og friluftslivsanlegg i Norge samt hvor mye spillemidler som er gitt til de forskjellige anleggene. Anleggsregisteret inneholder en rekke anlegg med mye detaljert informasjon, men det kan være mangelfullt enkelte steder. De siste årene er det påvist mange feilregistreringer. I mange kommuner er nedlagte idrettsanlegg registrerte som eksisterende anlegg. Dette påvirker anleggssituasjonen i Finnmark, da de aller fleste statistikker og rapporter om idrettsanlegg tar utgangspunkt i tallmateriale fra anleggsregisteret. Derfor er det viktig å holde anleggsregisteret oppdatert. Det er kommunenes oppgave å oppdatere registeret. Det bes derfor om at feil i registeret meldes til den kommunen anlegget er lokalisert, slik at feilene blir rettet opp.

Norsk idrettsindeks 2015 med resultater for Finnmark gir en oversikt over idrettsaktivitet og anleggsdekning i fylket. Rapporten utarbeides av Telemarksforskning. Indeksen er basert på tall fra idrettsregistreringen til Norges idrettsforbund og anleggsdata fra anleggsregisteret. Finnmark blir i rapporten sammenlignet med landsgjennomsnittet og fire utvalgte fylker som det er naturlig å sammenligne seg med ut fra blant annet innbyggertall, sentralitet og naturgitte forutsetninger for å drive aktivitet. De fire fylkene er Sogn og Fjordane, Nordland, Troms og Nord-Trøndelag.

I 2016 dro FFK sammen med FIK på en fylkesturné, med intensjon om å kartlegge anleggssituasjonen i Finnmark. I alle 19 kommuner hadde vi møter med politisk og administrativt nivå, i tillegg til befaringer av idrettsanlegg. Representanter fra idretten ble også invitert til møtene. I de fleste kommunene ble vi invitert inn i kommunestyret. I etterkant ble det sendt ut spørreundersøkelser til kommunene og idrettslagene, for å kvalitetssikre at vi fikk med oss alle innspill og behov.

1.2 Klargjøring av begreper

I rapporten skiller vi hovedsakelig mellom to ulike anleggsklasser – *ordinære anlegg* og *nærmiljøanlegg*. Nedenstående begreper er hentet fra Kulturdepartementets stortingsmelding 26 (2011-2012) *Den norske idrettsmodellen*.

Ordinære anlegg er de tilskudsberettigede anlegg som fremgår av Kulturdepartementets publikasjon V-0732 *Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet*. De ordinære tilskudsberettigede anleggstypene er i hovedsak nært knyttet til konkurranse- og treningsvirksomhet for den organiserte idretten. De tekniske krav til mål og utforming av anleggene tar utgangspunkt i konkurransereglene til det enkelte særforbund.

Med *nærmiljøanlegg* menes anlegg eller område for egenorganisert fysisk aktivitet, hovedsakelig beliggende i tilknytning til bo- og/eller oppholdsområder. Med *nærmiljøanlegg* menes kun utendørsanlegg. Anleggene eller områdene skal være fritt allment tilgjengelige for egenorganisert fysisk aktivitet, primært for barn og ungdom, men også for lokalbefolkningen for øvrig.

1.3 Bruken av anleggsregisteret og verdsetting av anleggstyper

Anleggsregisteret er som nevnt ikke spesielt godt tilrettelagt for systematisering. Rapporten har kun tatt utgangspunkt i anlegg som er registrert som «eksisterende» i anleggsregisteret. Det betyr at anlegg med status «planlagt», «ikke i drift», o.l. er fjernet.

For å vurdere den reelle anleggssituasjonen er det nødvendig å differensiere mellom de ulike anleggenes kapasitet og kvalitet. En stor kunstgressbane (11er) har for eksempel en større kapasitet og dermed en høyere idrettslig kvalitet enn en mindre kunstgressbane (7er). Tilsvarende kan en liten

kunstgressbane (7er) vurderes til å ha høyere idrettslig kvalitet enn en stor gressbane (11er), ikke minst på grunn av potensielt større brukstid. De ulike anleggstypene er derfor vektet med et gitt antall anleggspoeng. Rapporten bruker samme verdsetting som indeksen til Telemarksforskning.

Nedenfor følger en oversikt over hvilke kategorier (grupperinger) av anlegg som er benyttet, samt hvilke anleggstyper som er inkludert under disse. Tallene i parentes bak anleggene viser til antall

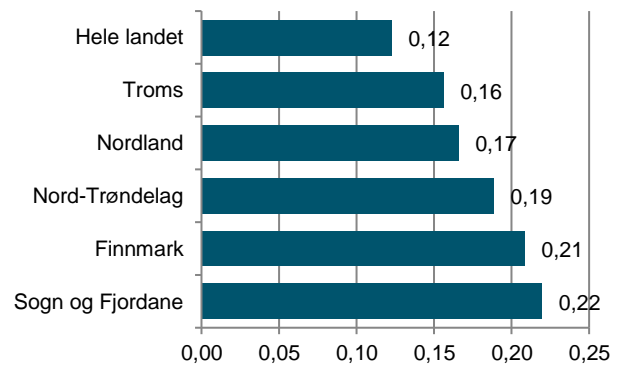
Fotballanlegg	Skianlegg	Diverse anlegg	Friddrettsanlegg
Fotball gress 11er (1)	Hoppbakke 75+ (8)	Bowlinghall (30)	Friddrettsstadion (120)
Fotball gress 7er (1)	Hoppbakke u75 (3)	Baseballanlegg (3)	Friddrettshall (120)
Fotball grus 11er (1)	Langrennsanlegg	Curlinghall (30)	Friddrett Kunststoffbane (60)
Fotball grus 7er (5)	Skileikanlegg (2)	Cricketbane (15)	Idrettspark (10)
Fotball kunstgress 7er (1)	Skiløype (3)	Rulleskøytebane	Delanlegg friddrett (10)
Fotball kunstgress 11er (1)	Skiskytteranlegg (1)	Skateboardanlegg	Friddrett grusbane (10)
Fotball Storhall 100x60 (1)	Alpinanlegg (25)	Frisbeeanlegg (5)	
Fotball Treningshall 100x60 (1)	Skitrekk (10)	Skoleanlegg (2)	Motorsportsanlegg
Fotball Minihall 40x20 (1)	Freestyle (15)	Ulike småanlegg	Motorsportanlegg (25)
Ballbinge (15)	Snowboard (5)	Ballbane (2)	
	Akeanlegg (2)	Hinderløype (2)	
		BMX-anlegg (2)	
		Trimrom/helsestudio	

anleggspoeng anleggene er vektet med.

Golfanlegg	Idrettsanlegg	Svømmebasseng	Hestesportsanlegg
Golfbane 18 hull (1)	Flerbrukshall, stor	Svømmebasseng	Ridehall (60)
Golfbane 9 hull (70)	Flerbrukshall, norr	Svømmebasseng	Ridebane (20)
Golfbane 6 hull (30)	Flerbrukshall, liten	Svømmebasseng	Stall (0)
Korthullsbane (20)	Sandvolleyballbane	Svømmeanlegg(ute)	Travbane (0)
Driving-Range (10)	Kampsportanlegg	Stupeanlegg(inne)	
Pitch-put (5)	Gymnastikksal (10)	Stupeanlegg(ute)	
Minigolf (0)	Turnhall (60)	Badeland/Park (1)	

2.0 Anleggssituasjonen i Finnmark

Antall anlegg per innbygger og anlegg per aktive blir i mange sammenhenger brukt som indikatorer på anleggssituasjonen. Kulturdepartementet baserer sin beregning av anleggsdekning på en modell som teller 16 ulike anleggstyper og multipliserer antallet med en «vekt» som tar hensyn til brukerpotensial og anleggskostnad. Likevel er det viktig å påpeke at det også er andre faktorer som vil spille inn, blant annet den geografiske strukturen og tilgjengeligheten til anleggene. En sentralisert kommune vil ha stordriftsfordeler knyttet til at hvert anlegg kan romme mer aktivitet. Tilsvarende vil desentraliserte kommuner eller kommuner med store avstander være avhengig av flere anlegg dersom innbyggerne skal ha tilfredsstillende anlegg lokalt der de bor. Slike forhold spiller definitivt inn i

Figur 1: Anleggsdekningspoeng per 1000 innbyggere for fylker og hele landet (idrettsindeks)

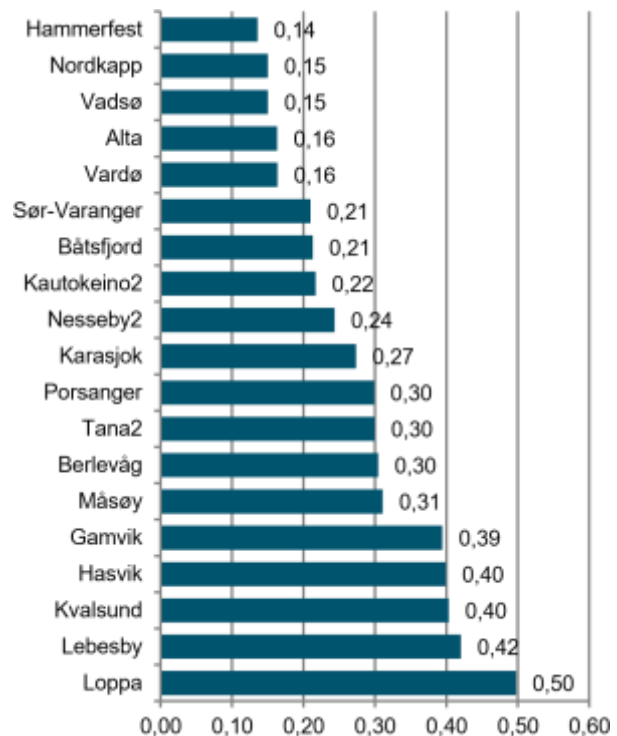
Finnmark (Norsk idrettsindeks).

I figur 1 presenteres anleggsdekningspoeng per innbygger sammenlignet landsgjennomsnittet og andre fylker. Finnmark ligger 70 % over landsgjennomsnittet og 14 % over snittet for de utvalgte fylkene (Norsk idrettsindeks).

Dersom en ser på tilsvarende figur for kommunene i Finnmark (figur 2), finner vi store forskjeller. Kommunene som skårer høyest, Hasvik – Gamvik – Kvalsund – Lebesby – Loppa, er alle små kommuner (1000 – 1300 innbyggere). Til en viss grad kan folketallet forklare den høye skåren, da det kreves et visst nivå med anlegg for at folk skal ha et reelt anleggstilbud, og at det dermed blir en

større anleggsdekning per innbygger i eksempelvis Loppa. Like fullt ser en at fylkets minste kommune i innbyggertall, Nesseby, har dårligere anleggsdekning per innbygger, så dette er neppe hele forklaringen (Norsk idrettsindeks). Et raskt søk i anleggsregisteret viser at kommunen har relativt få anlegg, men at de har både skianlegg, friidrettsanlegg (grus), fotball kunstgressbane, aktivitetssal og mindre aktivitetsanlegg.

Av de mest folkerike kommunene, som i tråd med teorien ligger i den lavere delen av skalaen, ser anleggssituasjonen ut til å være best i SørVaranger. Hammerfest kommer dårligst ut målt i anleggsdekningspoeng per innbygger. Det er nærliggende å tro at dette kan forklares med Hammerfests sterke vekst i folketall de siste årene (11 % siste 10 år, 2006-2015) og at dette kanskje har ført til en underdekning på anleggsiden. Alta som har hatt tilsvarende vekst

Figur 2: Anleggspoeng per 1000 innbyggere for kommunene i Finnmark (idrettsindeks)

som Hammerfest, kommer bedre ut (Norsk idrettsindeks).

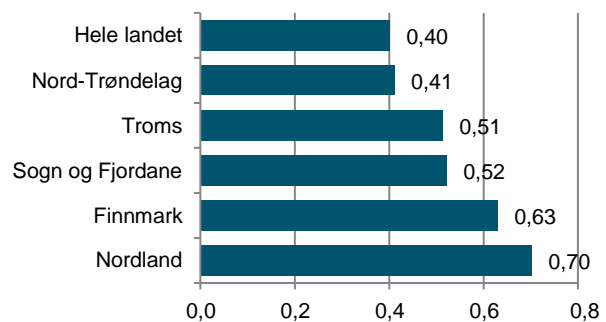
Ser vi på anleggspoeng per aktive (figur 3), finner vi at også her kommer anleggssituasjonen for Finnmark godt ut sammenlignet med landet som helhet og de utvalgte fylkene. Anleggspoeng per aktive er 57 % over landsgjennomsnittet og 17 % over snittet for de utvalgte fylker. Bare Nordland har bedre anleggsdekning sett i forhold til antall aktive (Norsk idrettsindeks).

Når vi studerer anleggspoeng per aktive for kommunene i fylket (figur 4), finner vi at noen av kommunene som hadde svært høy aktivitet, ikke har tilsvarende anleggskapasitet. Dette gjelder særlig Karasjok hvor aktiviteten er særskilt høy, men som kommer dårligst ut på oversikten (Norsk idrettsindeks). Dette skyldes golf der Karasjok golfklubb er registrert med 1310 aktive medlemmer, hvor av flesteparten er fjernmedlemmer uten tilknytning til Karasjok.

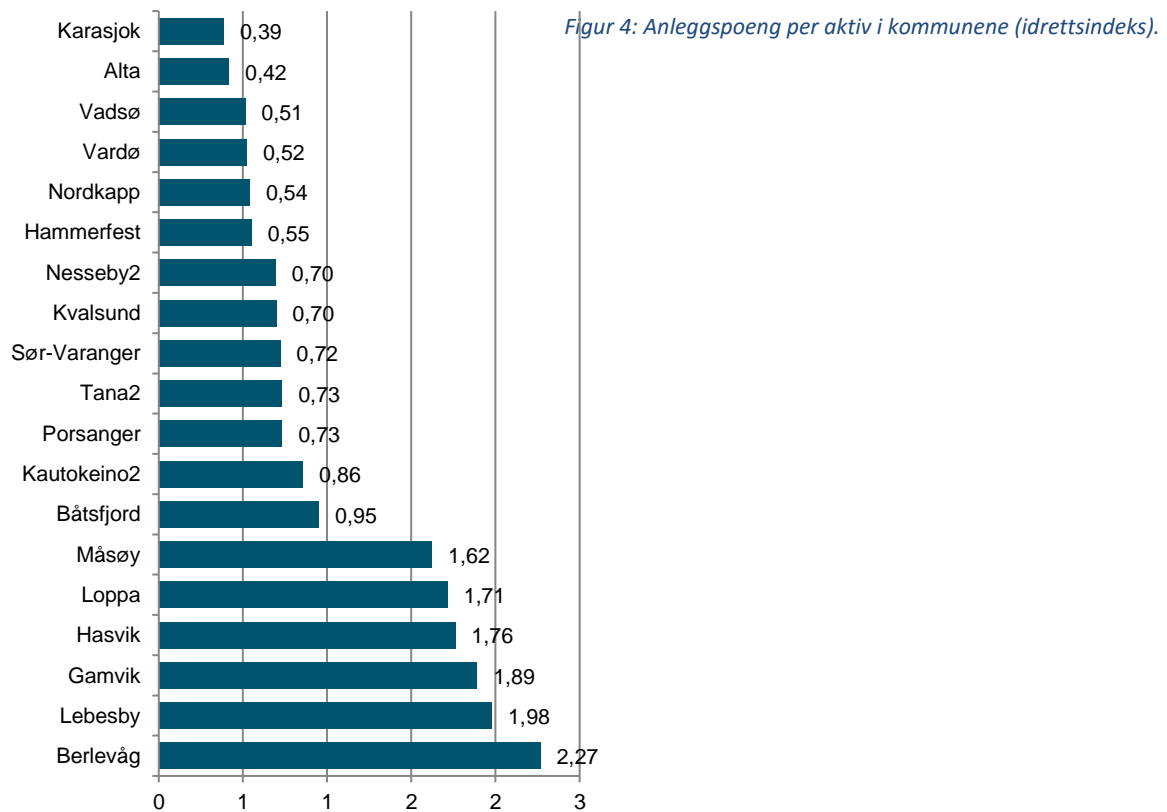
Slike forhold gjelder ikke for Alta. Alta har en aktivitet godt over snittet for fylket, men

kommer dårlig ut anleggsmessig sett i forhold til den store aktiviteten.

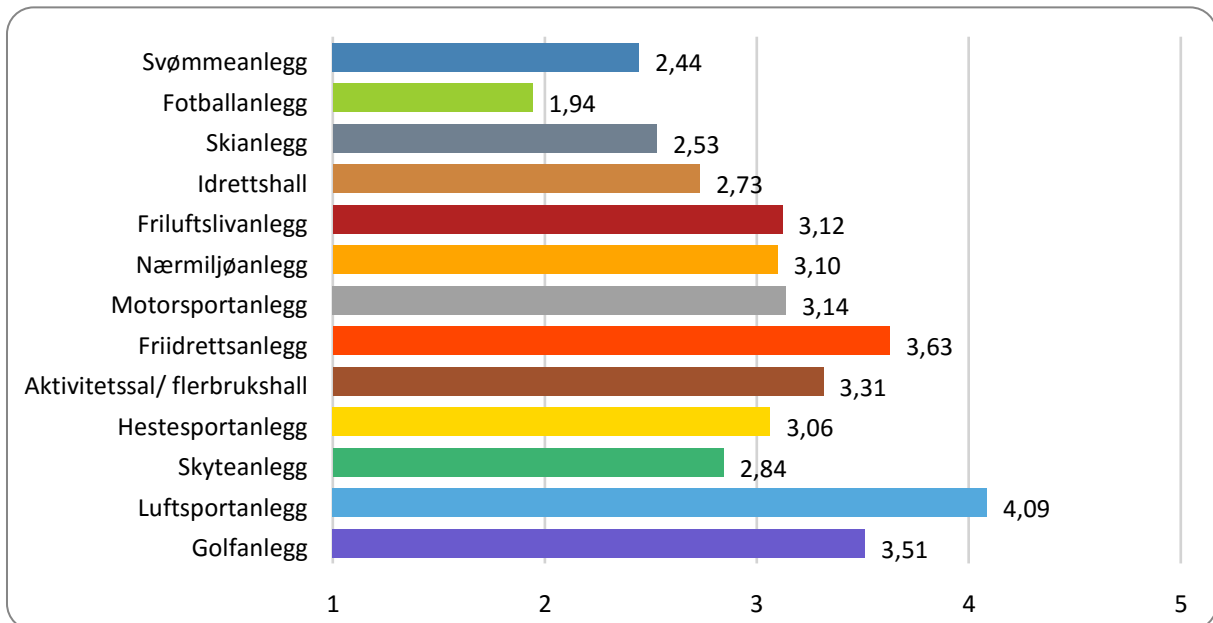
Vi finner igjen de mindre kommunene når vi måler anleggskapasitet opp mot aktivitet, kanskje med unntak av Kvalsund som ser ut til å ha en høyere utnyttelsesgrad av sin anleggskapasitet. Berlevåg har lavest aktivitet, og best anleggskapasitet til å dekke opp for denne aktiviteten.

Figur 3: Anleggspoeng per aktive i Finnmark, andre fylker og hele landet (idrettsindeks).

I spørreundersøkelsen som ble sendt ut til kommunene og idrettslagene, ble respondentene spurt om anleggssituasjonen/anleggsdekningen i sin kommune. Majoriteten av kommunene og idretten i Finnmark hevder at anleggssituasjonen er god. I figur 5 følger tilbakemeldingene fra idrettslagene i fylket. Generelt kan man si at anleggsdekningen for de fleste anleggstypene er god. Fotballanlegg har best dekning, mens friidrettsanlegg, aktivitetssaler/ flerbrukshaller og golfanlegg kommer dårligst ut. En kan se bort ifra luftsportsanlegg da miljøet for denne type aktivitet er svært liten i Finnmark.

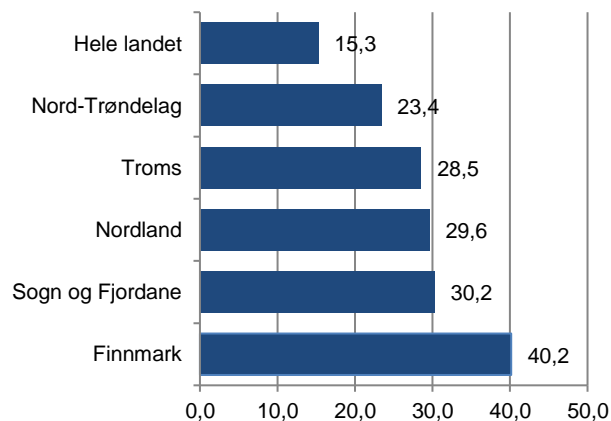

Figur 3: Anleggssituasjonen i Finnmark - utdrag fra idrettslagenes spørreundersøkelse (2016).

2.1 Svømmeanlegg

Ifølge anleggsregisteret er det 34 svømmebasseng i fylket. De fleste bassengene har 12,5 meters lengde, mens noen har 25 meters lengde. Det finnes ingen 50 meters lange basseng i Finnmark. Vi har svømmeanlegg med 25 meters lengde i Alta, Lakselv, Vadsø, Vardø, Hammerfest, Karasjok og Kirkenes. Flere kommuner er i gang med planleggingen nytt basseng eller rehabilitering av eksisterende basseng. I Tana skal det blant annet bygges et nytt 25 meters basseng og 12,5 meters basseng i Berlevåg.

Telemarksforskning hevder i sin rapport at anleggssituasjonen innen svømming er god. Anleggstettheten av svømmeanlegg i Finnmark er 163 % høyere enn for hele landet og 44 % høyere enn gjennomsnittet for de utvalgte fylker (figur 6). Av kommunene i Finnmark kommer de aller fleste kommunene godt ut når det gjelder svømmeanlegg sett i forhold til folketall. Ingen av kommunene ligger under landsgjennomsnittet. Alta og Tana har

Figur 4: Anleggspoeng per 1000 innbygger. Svømming 2014. (idrettsindeks).

svakest anleggsdekning.

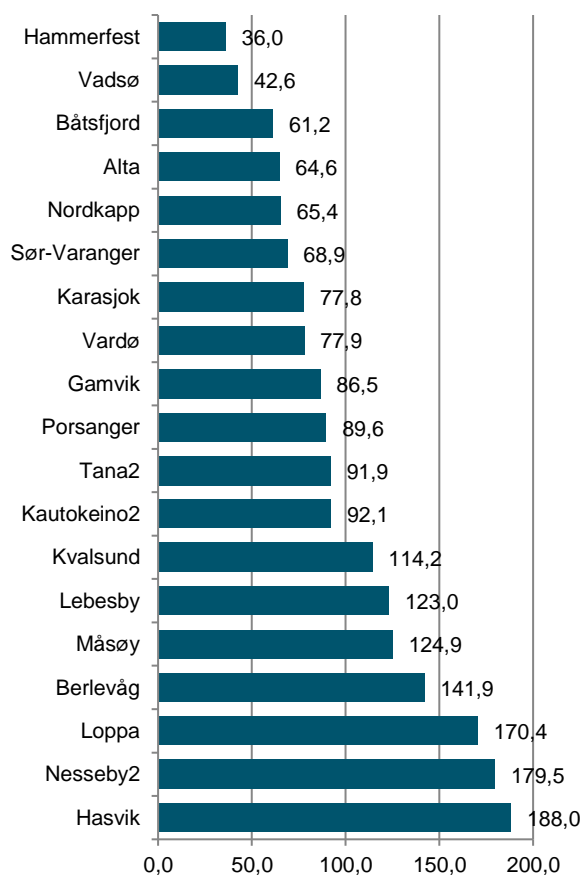
Når Telemarksforskning knytter anleggssituasjonen opp mot aktivitetstall, finner de at Finnmark på grunn av sin relativt høye svømmeaktivitet, plasserer seg mer «midt på treet», men fortsatt med om lag dobbelt så god dekning som landsgjennomsnittet. Det skal imidlertid legges til at bruken av svømmeanlegg er i stor grad knyttet til uorganisert aktivitet og folkebad.

Utfordringen fremover, som for øvrig kom godt frem under kommunebesøkene, er tilstanden til anleggene. Mange anlegg er gamle og utdaterte, og har omfattende rehabiliteringsbehov. Flere svømmeanlegg var i så dårlig forfatning at enkelte stod i fare for å bli stengt, både når det gjaldt bassenget og garderobefasiliteter. Hele 12 av 19 kommuner har behov for å oppgradere sine svømmeanlegg. I spørreundersøkelsen derimot, mente omtrent 50 % av respondentene at tilstanden på dagens anlegg i fylket er god. I spørreundersøkelsen hevder 60 % av kommunene at det er behov for nye anlegg eller rehabilitering av eksisterende anlegg, mens kun 32 % av idrettslagene mener det er behov.

2.2 Fotballanlegg

Fotballen står sterkt i Finnmark og er den idretten med størst oppslutning i fylket. Vi har 15 gressbaner, 37 kunstgressbaner, 32 grusbaner, 6 fotballhaller og flere mindre ballbinger/løkker. Kvalsund kommune åpnet i høst sin nye kunstgressbane som er den siste i rekken. Det betyr at alle kommuner i fylket har kunstgressbane bortsett fra Gamvik kommune som har en fin gressbane i Mehamn.

Det er stor forskjell på kvaliteten og kapasiteten i fotballanleggene. Gressbaner har god kvalitet, men tåler lite slitasje. Grusbaner tåler mye slitasje, men har dårlig kvalitet. Kunstgressbaner kombinerer kvalitet og kapasitet (idrettsindeks). I dag bygges det kun kunstgressbaner, da denne anleggstypen anses som det beste alternativet, både med tanke på kvalitet og kapasitet. Finnmark har en god anleggsdekning sammenlignet med andre fylker innen fotballen, men like fullt er det åpenbart at klimatiske og demografiske forhold gjør at Finnmark må skåre høyt sammenlignet med andre fylket for å kunne ha en tilfredsstillende anleggsdekning. Ser en på den enkelte kommune i Finnmark, presenterer Telemarksforskning i figur 7 at anleggssituasjonen ut ifra folketall er klart best i Hasvik, Nesseby og Loppa. Mens Vadsø og Hammerfest har klart svakest anleggsdekning i fylket. Knytter vi anleggssituasjonen opp mot aktivitet, får vi et bilde av hvordan anleggskapasiteten blir utnyttet. Tana, Måsøy,

Figur 5: Anleggspoeng per 1000 innbygger for kommunene i Kvalsund, Berlevåg, Nesseby og Hasvik står fram Finnmark. Fotball 2014 (idrettsindeks) som gode anleggskommuner i relasjon til antall aktive. I motsatt ende finner vi de mer folkerike kommunene, Hammerfest og Alta. Det kan derfor tyde på at anleggssituasjonen i Hammerfest er til hinder for å få et tilfredsstillende aktivitetsnivå innen fotball. I Alta er det derimot høy aktivitetsandel, slik at skåren her tyder på at aktiviteten er så stor at den kunne fortjent et bedre anleggsnivå (idrettsindeks).

Under kommunebesøk i 2016 var det tydelig at fotballen i Finnmark har fått et løft på anleggssiden etter kunstgressløftet hvor Trond Mohn og Sparebank1 Nord-Norge medfinansierte til nytt dekke ved åtte kunstgressbaner. Det gjelder banene i Vardø, Polarsletta i Vestre Jakobselv, Øksfjord, Kjøllefjord, Karasjok, Hasvik, Tana og Havøysund. Det som derimot overrasker, er alle grusbanene. Flere kommuner har grusbaner registrert som eksisterende i anleggsregisteret, men det viser seg at flesteparten av anleggene er utdaterte og ikke i bruk. Totalt er det 32 registrerte grusbaner i Finnmark. Dette medfører til at anleggssituasjonen innen fotballen er høyere enn hva som egentlig er realiteten.

Kommunene og idrettslagene i fylket er tilfreds med anleggssituasjonen innen fotballen. I overkant av 70 % mener at anleggssituasjonen er god og 60 % mener at tilstanden på dagens anlegg er god. Likevel hevder flere kommuner og idrettslag at det er behov for nye anlegg eller rehabilitering av eksisterende anlegg (spørreundersøkelse).

En annen faktor som påvirker et slikt resultat, er anleggseiers evne til å vedlikeholde fotballanleggene. Under kommunebesøkene i 2016 ble det i flere kommuner påvist store vedlikeholdsbehov på fotballanleggene, spesielt de anleggene som er eies og driftes av kommunen. Manglende vedlikehold får store konsekvenser for anleggenes kvalitet og levetid.

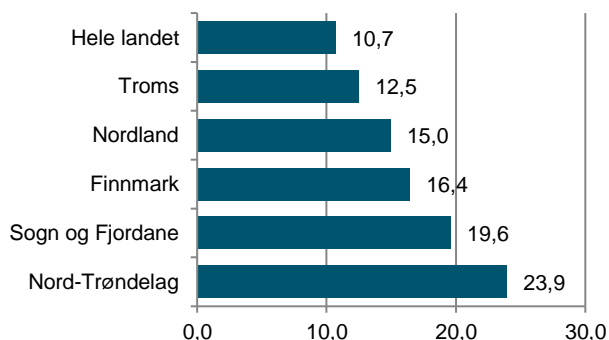
2.3 Skianlegg

I kategorien skianlegg inkluderer vi hoppbakker, langrennsarenaer og skiløyper, alpinanlegg, skitrekk og snowboardanlegg. Ifølge anleggsregisteret er det i underkant av 100 skianlegg i fylket. Det er blant annet 47 skiløyper, 10 alpinanlegg, 9 hoppbakker, 16 langrennsanlegg og 5 skiskytteranlegg. Sett bort fra Vardø og Berlevåg, så har alle kommunene i fylket ett eller flere skianlegg. Alta har klart flest skianlegg tilrettelagt for ulike typer skiaktivitet. Kommunene og idretten mener at anleggssituasjonen er god. De fleste anleggene er av høy kvalitet, men det er likevel påvist behov for nye anlegg eller rehabilitering av eksisterende anlegg.

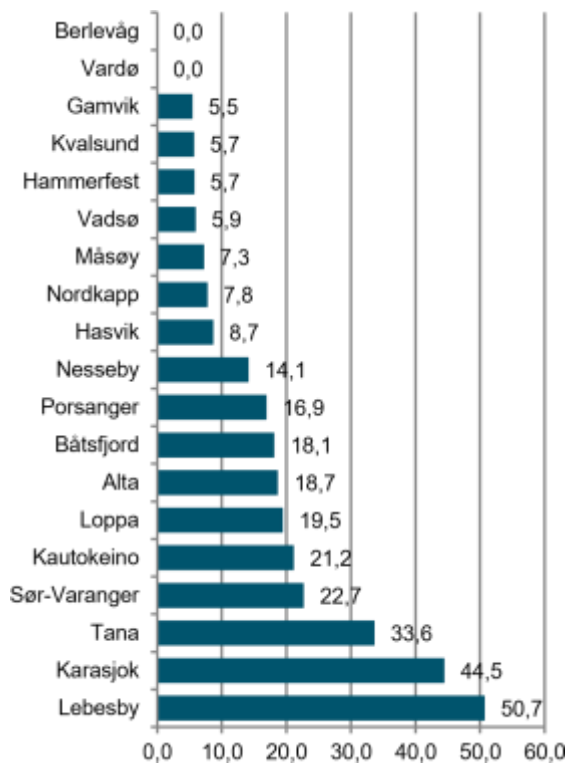
Antall anleggs-poeng per innbygger (figur 8) innen ski viser at Finnmark ligger godt over landsgjennomsnittet. Finnmark plasserer seg også over de andre nordnorske fylkene, men godt under Nord-Trøndelag.

Telemarksforskning finner i rapporten store forskjeller på anleggssituasjonen i kommunene (figur 9). Lebesby, Karasjok og Tana skiller seg ut når man måler skianlegg opp mot innbyggertall. Men her ser en også at mer folkerike kommuner som Sør-Varanger og Alta kommer greit ut. Den svakeste anleggssituasjonen finner vi i kystkommuner.

Dersom en ser på anleggs-poeng per aktive, så understreker Telemarksforskning i sin rapport at anleggssituasjonen for Finnmark ligger 8 % under landsgjennomsnittet, men «midt på treet» sammenlignet med de utvalgte fylkene.

Figur 8: Anleggs-poeng per innbygger. Ski 2014 (idrettsindeks).

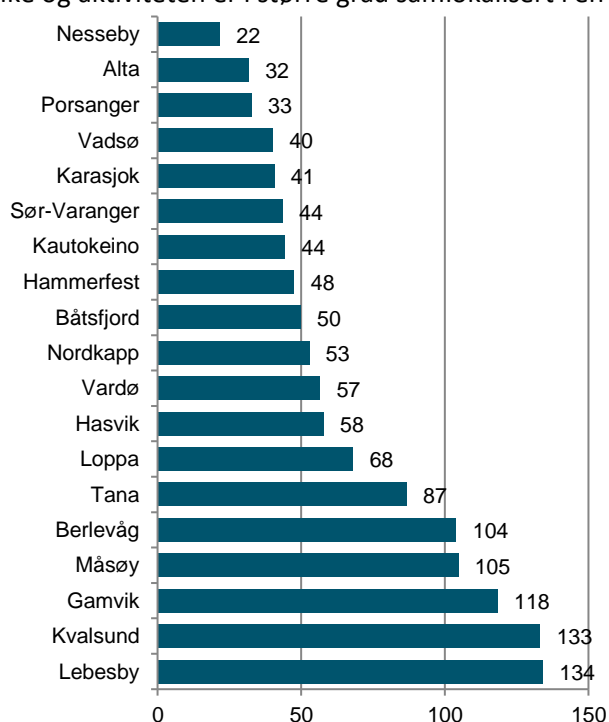

Figur 9: Anleggs-poeng per 1000 innbygger for kommunene i Finnmark. Ski 2014 (idrettsindeks)

2.4 Idrettshall/hallidrett

Aktivitetsflatene i flerbrukshaller og aktivitetssaler brukes flittig av en rekke ulike idretter og anleggenes kapasitet er dermed premisset for mange former for aktivitet. Flere av idrettene har egne spesialanlegg, men flere steder eksisterer ikke slike og aktiviteten er i større grad samlokalisert i en flerbrukshall eller gymsal (idrettsindeks). Dette er gjennomgående i Finnmark, spesielt i de små kommunene.

Finnmark skiller seg ut som det fylket med best anleggsdekning innen hallidrett når innbyggertallet legges til grunn (figur 10). Anleggstettheten av haller i Finnmark er nesten det dobbelte av landsgjennomsnittet. På papiret har mange av kommunene i Finnmark god anleggsdekning, særlig Lebesby, Kvalsund, Gamvik, Måsøy og Berlevåg. I den andre enden av skalaen skiller Nesseby seg ut med klart lavest skåre i fylket, også mindre enn landsgjennomsnittet. Også når vi legger aktiviteten til grunn, er anleggssituasjonen i Finnmark best av de utvalgte fylkene. Dette kan tyde på at mange

Figur 10: Anleggspoeng per 1000 innbygger for kommunene i

Finnmark. Hallidrett 2014 (idrettsindeks).

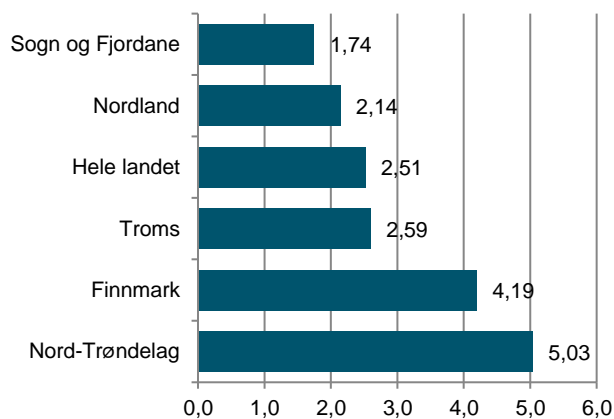
av kommunene har ledig halltid (idrettsindeks).

Tilbakemeldinger fra kommuner og idretten samsvarer ikke helt med rapporten til Telemarksforskning. I flere kommuner hevdes det at anleggssituasjonen med tanke på hallidretter er langt fra god nok. Hallene og gymsalene er gamle og utslitte. Enkelte haller er i så dårlig forfatning at det kan oppstå skader. Under kommunebesøkene i 2016 ble det avdekket sprekker i gulv, vannlekkasjer, dårlige garderobefasiliteter, manglende ventilasjon, m.m. Flere av manglende skyldes utelukkende manglende vedlikehold. I spørreundersøkelsen som ble sendt til kommuner og idrettslag fremkommer det at 73 % av kommunene og 63 % av idrettslagene mener det er behov for nye anlegg eller rehabilitering av eksisterende anlegg. Idrettshaller og aktivitetssaler er de anleggene det er størst etterspørsel etter.

2.5 Golfanlegg

Golf er en utbredt idrett i Finnmark. Det finnes fem golfanlegg i fylket, men bare tre av dem er registrert i anleggsregisteret. Alta, Vestre Jakobselv og Lakselv har 9-hullsbane, mens Kvalsund og Karasjok har en 6-hullsbane. Hasvik har også en mindre treningsbane. Anleggene er godt spredt i ulike regioner, slik at golfmiljøet står sterkt i hele fylket. Anleggene i Alta, Vestre Jakobselv og Lakselv fremstår som gode og oppgraderte anlegg. Golfanlegget i Karasjok er privat eid og det er usikkert hvor mye anlegget er i bruk.

Ifølge rapporten til Telemarksforskning er anleggstettheten av golfanlegg i Finnmark høyere enn både landsgjennomsnittet og flesteparten av de utvalgte fylkene (figur 11). Det er bare Nord-Trøndelag som har bedre dekning. Når anleggssituasjonen kobles med antall aktive golfspillere, er situasjonen i Finnmark nesten på linje med landsgjennomsnittet.

I spørreundersøkelsen som ble sendt ut til

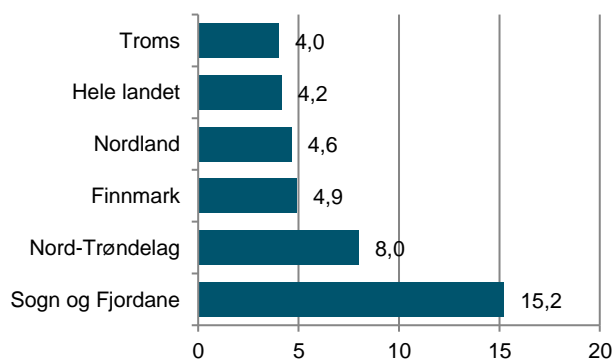
Figur 11: Anleggspoeng per 1000 innbyggere. Golf 2014 kommunene og idrettslagene i fylket (idrettsindeks)

oppfattes anleggssituasjonen for golfanlegg svært forskjellig. 50 % av idrettslagene, som i all hovedsak står for bruken av anleggene, mener at anleggsdekningen er dårlig. 45 % mener faktisk at anleggssituasjonen er svært dårlig. Tilstanden på anleggene er heller ikke god nok. Likevel er det bare 20 % som mener at det er behov for nye anlegg eller rehabilitering av eksisterende anlegg.

2.6 Friidrettsanlegg

Friidretten står overfor store utfordringer i Finnmark. Aktiviteten synker og mange av anleggene er slitte og utdaterte. Noen av anleggene er i så dårlig forfatning at anleggseier står i fare for å måtte stenge anleggene. Ifølge anleggsregisteret finnes det 15 friidrettsanlegg i Finnmark, fordelt på fem delanlegg, seks grusbaner og fire kunststoffbaner. Det er ingen tvil om at flere av disse anleggene ikke er i bruk, men som følge av manglende oppdatering av anleggsregisteret i kommunene fortsatt er registrert som eksisterende anlegg.

I rapporten til Telemarksforskning er anleggstettheten av friidrettsanlegg i Finnmark noe høyere enn landsgjennomsnittet og de andre nordnorske fylkene (figur 12). Nord-Trøndelag og Sogn og Fjordane har derimot et langt høyere anleggsnivå ut ifra innbyggertallet. Når Telemarksforskning kobler anleggssituasjonen opp mot antall aktive, finner de at situasjonen er 94 % bedre enn landsgjennomsnittet. Den lave aktiviteten i

Figur 12: Anleggspoeng per 1000 innbyggere. Friidrett 2014

Finnmark gir dårlig/lav utnyttelse av anleggene (idrettsindeks) og ledig kapasitet.

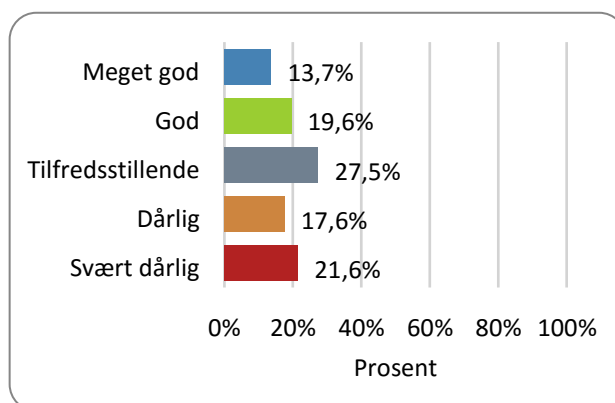
Tilbakemeldingene fra idrettslagene i fylket samsvarer med fylkeskommunens oppfatning av anleggssituasjonen. Kun 14 % av idrettslagene synes anleggssituasjonen er god, mens hele 53 % hevder den er dårlig. Like fullt bekreftes det at tilstanden på anleggene er langt fra god nok. 61 % mener at tilstanden på dagens anlegg er dårlig, og 41 % mener at anleggene har behov for oppgradering, enten i form av nye anlegg eller rehabilitering av eksisterende anlegg.

2.7 Motorsportsanlegg

I anleggsregisteret er det registrert totalt sju motorsportsanlegg i Finnmark. Anleggene finner sted i Vardø, Tana, Porsanger, Alta, Nordkapp, Karasjøk og Båtsfjord. I tillegg til disse, er det også flere andre motorsportsanlegg som er i bruk, blant annet i Vadsø og Kautokeino.

Telemarksforskning har i sin rapport ikke laget noen figurer som viser anleggssituasjonen, da de hevder anleggsoversikten er begrenset på dette feltet.

Under kommunebesøkene i 2016 besøkte vi flere motorsportsanlegg. Flere anlegg hadde behov for oppgradering, mens enkelte fremstod som gode og sikre anlegg. I spørreundersøkelsen blant idrettslagene virker de fleste fornøyde med anleggssituasjonen. 60 % mener at anleggsdekningen er god nok, mens 40 % mener den er for dårlig. Følgende mener kun 15 % at det er behov for nye anlegg eller rehabilitering av eksisterende anlegg.

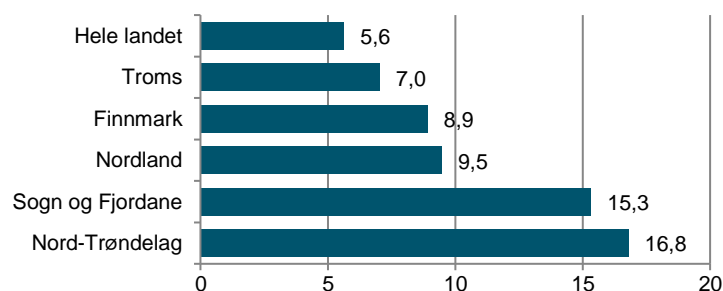

Tilbakemeldingene fra kommunene er helt annerledes. 55 % av kommunene hevder det er behov for å bygge nytt eller å oppgradere anleggene.

Figur 13: Anleggssituasjonen i Finnmark - Motorsportsanlegg

2.8 Skytteranlegg

I anleggsregisteret er det registrert totalt 83 skytteranlegg i Finnmark. Sør-Varanger er registrert med flest anlegg. Det bør nevnes at skytteranlegg ofte deles opp i flere anleggsenheter, slik at tallet er noe misvisende. De fleste anleggene er utendørsanlegg, men flere kommuner har også innendørs skytteranlegg i flerbrukshaller og samfunnshus.

Figur 14: Anleggspoeng per innbygger. Skyting 2014 (idrettsindeks)

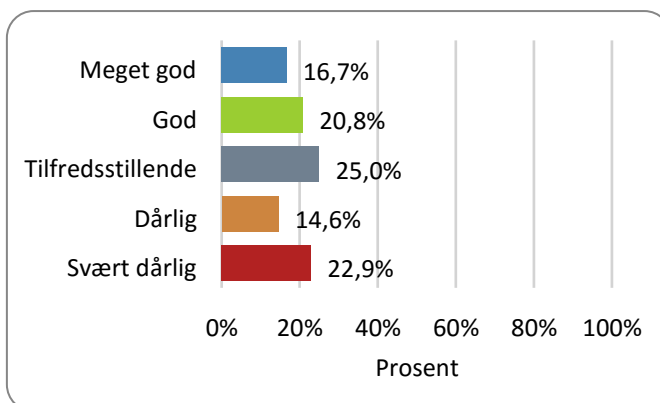
I rapporten til Telemarksforskning fremkommer det at anleggsdekningen i Finnmark er bedre enn landsgjennomsnittet sett i forhold til innbyggertallet (figur 14). Likevel kan en se at anleggsdekningen er lavere enn i både Nordland, Sogn og Fjordane og Nord-Trøndelag.

Majoriteten av idrettslagene i Finnmark mener at anleggssituasjonen er tilfredsstillende og de er stort sett fornøyd med tilstanden på anleggene. En del av idrettslagene mener derimot at anleggssituasjonen ikke er god nok. 30 % av idrettslagene mener det er behov for nye anlegg eller rehabilitering av dagens anlegg. Kommunene derimot, hevder at dagens anlegg ikke er gode nok, og hele 70 % mener at det er behov for å bygge nytt eller oppgradere eksisterende anlegg.

2.9 Hestesportsanlegg

Ifølge anleggsregisteret er det totalt ti eksisterende hestesportsanlegg i Finnmark, bestående av fem haller, én sti, tre staller og én travbane. Anleggene finner sted i Hammerfest, Sør-Varanger, Båtsfjord og Tana. I tillegg er det nylig ferdigstilt et anlegg i Vadsø med både ridehall, stall og utendørs ridebane. Det planlegges også et større hestesportsanlegg på Aronnes i Alta. Det betyr at det finnes hestesportsanlegg i

øst- *Figur 15: Anleggssituasjonen i Finnmark - Hestesportsanlegg og vest-fylket, men ikke i midt-fylket. (spørreundersøkelse idrettslag, 2017).*

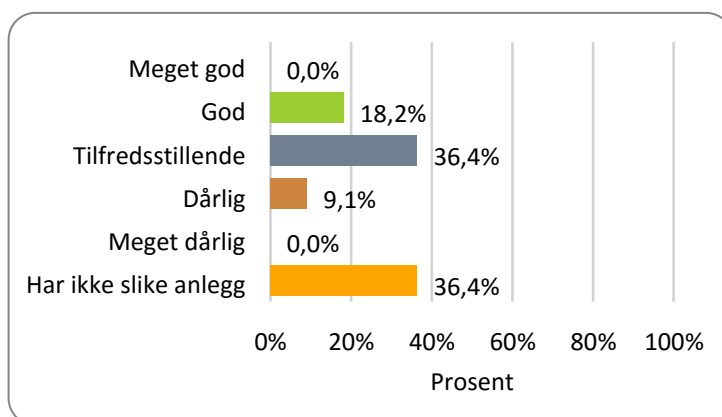

I figur 15 presenteres idrettslagenes svar fra spørreundersøkelsen. Tilbakemeldingene viser at anleggssituasjonen er god. Likevel er det viktig å ha med at 37 % av idrettslagene mener at anleggssituasjonen ikke er god nok. Når det gjelder tilstanden på anleggene er tendensen den samme. 68 % mener anleggene er gode nok, og derfor er det kun 17 % som mener at det er behov for nye anlegg eller rehabilitering av eksisterende anlegg. Kommunene har en annen oppfatning av anleggssituasjonen. 46 % mener at det er behov for nye anlegg eller rehabilitering av dagens anlegg. Erfaringene fra kommunebesøkene er at det finnes flere gode hestesportsanlegg rundt om i fylket, men at det er behov for et større anlegg i Alta.

2.10 Friluftslivsanlegg

Friluftslivsanlegg omfatter anlegg som f.eks. dagsturhytter, sanitæranlegg i tilknytning til utendørs aktivitetsanlegg, turkart, sjøsportskart, turveier, turløyper og turstier. Ifølge anleggsregisteret er det 50 friluftslivsanlegg i fylket. Majoriteten av anleggene er turveier, turløyper og turstier. En av årsakene til at det er få friluftslivsanlegg i Finnmark, kan være vår umiddelbare nærhet til naturen. Det går veier, løyper og stier på kryss og tvers i terrenget, men som nødvendigvis ikke er registrert i anleggsregisteret.

I spørreundersøkelsen blant kommunene og idrettslagene i Finnmark er svarene entydige. Anleggssituasjonen er ikke spesielt god, da kun 30 % av idrettslagene og 18 % av kommunene mener den er god nok. 36 % av kommunene oppgir at det ikke finnes slike anlegg i kommunen (figur 16). Og det er påvist et stort behov for flere. 64 % av kommunene mener det er behov for

Figur 16: Anleggssituasjonen - Friluftslivsanlegg (spørreundersøkelse kommuner, 2017). eksisterende

nye anlegg eller oppgradering av anlegg, mens 46 % av

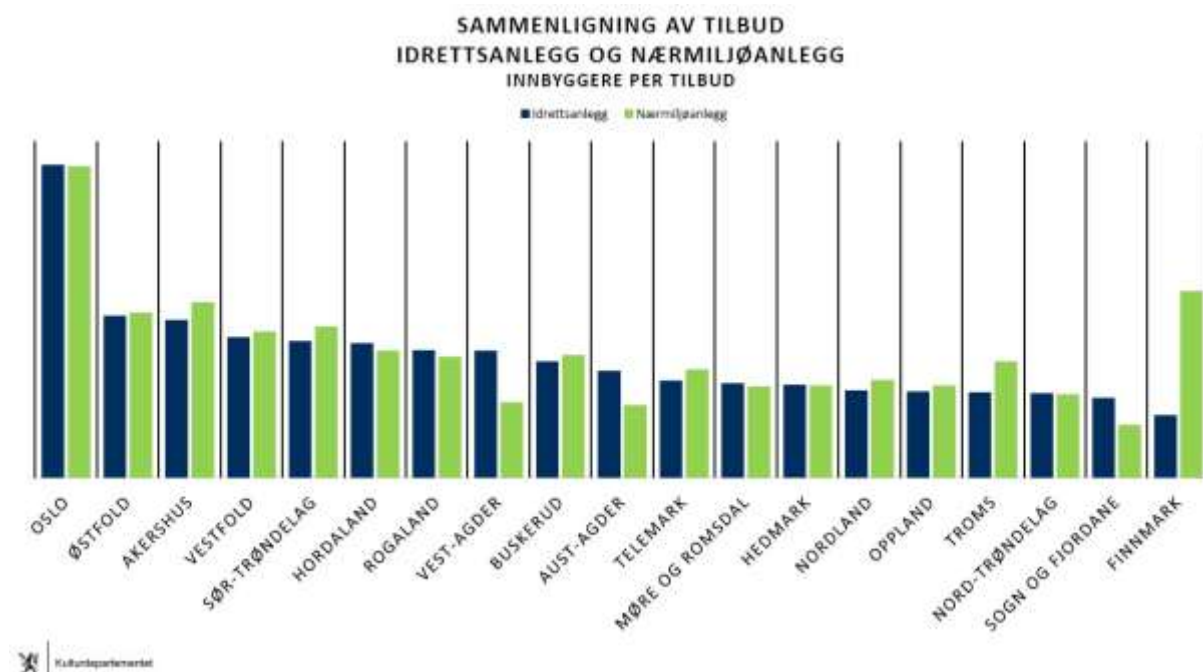
idrettslagene mener det er behov. Dersom tallene stemmer bør kommunene ta tak i dette, både gjennom informasjon og tilrettelegging for aktivitet.

2.11 Nærmiljøanlegg

Nærmiljøanlegg er mindre utendørsanlegg for egenorganisert, fysisk aktivitet, beliggende i tilknytning til bo- og/eller aktivitetsområder. Anleggene er forholdsvis billige å bygge og skaper stor aktivitet, spesielt hos barn og ungdom.

Det er registrert 197 eksisterende nærmiljøanlegg i anleggsregisteret. Typiske nærmiljøanlegg i Finnmark er ballbinger, balløkker, skateboardanlegg, skileikanlegg og mindre aktivitetsflater. De to siste årene har det skjedd en endring. Fylkeskommunen opplever at det bygges flere nærmiljøanlegg enn tidligere. Flere kommuner har også fått øynene opp for nye anlegg. Det bygges ikke bare ballbinger lengre, men også BMX-anlegg, parkouranlegg, trimparker og sykkelløyper. Alta kommune har med stor suksess tilrettelagt skolens uteområder med nye nærmiljøanlegg.

Kulturdepartementet har i sin gjennomgang av anleggssituasjonen laget en figur (figur 17) som illustrerer anleggstilbudet i fylkene. Figuren viser at Finnmark har langt dårligere anleggsdekning på nærmiljøanlegg sammenlignet med idrettsanlegg. Det er faktisk bare Oslo som har færre innbyggere per anleggstilbud. Figuren understreker at det bygges atskillig færre nærmiljøanlegg i Finnmark sammenlignet med resten av landet, spesielt siden figuren kobler anleggstilbudet opp mot innbyggertallet.

Figur 17: Sammenligning av anleggstilbud - idrettsanlegg og nærmiljøanlegg (Kulturdepartementet).

3.0 Eierskap, drift og bruk av idrettsanlegg

Det bygges mange flotte idrettsanlegg for innbyggerne i Finnmark, men hvem eier idrettsanleggene? Telemarksforskning har i sin rapport brukt informasjon fra anleggsregisteret og benyttet kategoriene *offentlig* (stat, fylke, kommune), *idretten* (idrettslag inklusiv skytterlag) og *andre*. Tabellen under viser hvordan eierskapet til idrettsanleggene fordeler seg. Anleggene er vektet med anleggspoeng (Norsk idrettsindeks).

Tabell 1: Totale anleggspoeng fordelt på eiertype i Finnmark, hele landet og utvalgte fylker i 2014.

	Offentlig	Idretten	Andre
Finnmark	64 %	27 %	9 %
Hele landet	54 %	30 %	16 %
Nordland	59 %	29 %	12 %
Nord-Trøndelag	43 %	42 %	15 %
Sogn og Fjordane	51 %	29 %	20 %
Troms	51 %	34 %	15 %

I Finnmark eier det offentlige 64 % og idretten 27 % av idrettsanleggene målt i anleggspoeng. Finnmark skiller seg fra andre fylker ved at det offentlige eier mer og idretten mindre. Tabellen samsvarer med de erfaringene man tok med seg fra kommuneturneen i 2016. I spørreundersøkelsen er det ikke fullt så stor forskjell. I svarene fremkommer det at idrettslagene eier flere anlegg enn det som fremkommer i rapporten til Telemarksforskning. Generelt sett kan man likevel påstå at kommunene tar ansvaret med å bygge anleggene, mens idretten bidrar med å skape aktivitet.

De fleste idrettsanlegg som bygges i dag delfinansieres med spillemidler. Finansiering gjennom spillemidlene setter krav til drift av og disposisjon over anleggene. Anleggseier plikter å holde anlegget åpent for allmenn idrettslig virksomhet i 30 år fra ferdigstilling av anlegget. Kravet gjelder både ved nybygg og rehabilitering. Anleggseier plikter å holde anlegget i god stand. Anlegget skal vedlikeholdes slik at det ikke forringes utover det som følger av normal slitasje og elde. I forbindelse med kommunebesøkene i 2016 befarte vi en rekke idrettsanlegg. En av de tingene som overrasket mest, var tilstanden til anleggene. Det var tydelig at anleggseier hadde manglende rutiner for vedlikehold. Dette ble forsterket i tilbakemeldingene fra idrettslagene. Manglende vedlikehold kan føre til at anleggseier må tilbakebetale tildelte spillemidler, samtidig som anleggseier kan miste muligheten til å søke om spillemidler i fremtiden.

I enkelte kommuner er det gjort tiltak for å unngå dette. Kommunen som anleggseier har inngått partnerskapsavtaler om driften av anlegget med idrettslagene. Dette gir idrettslagene eierskap til anleggene, samtidig som flere får et ansvar for at anlegget fremstår funksjonelt og innbydende. Slike avtaler kan bidra til at anleggene holdes i god stand over lengre tid.

I spørreundersøkelsen blant idrettslagene fremkommer det at idretten er ansvarlig for driften av 58 % av idrettsanleggene, mens kommuner er ansvarlig for 52 %. Tilbakemeldingene samsvarer med tilbakemeldingene fra kommunene og erfaringene som ble gjort under kommunebesøkene.

Finnmark fylkeskommune og Finnmark idrettskrets har ambisjon om at det bør være gratis for barn og ungdom å bruke idrettsanleggene til konkurranser og trening. I spørreundersøkelsen oppgir 62 % av idrettslagene at det er gratis å benytte kommunale idrettsanlegg, mens 35 % hevder de må betale.

Blant kommunene svarer 73 % at det er gratis, mens 9 % svarer at det ikke er gratis. I noen kommuner er det en kombinasjon av at enkelte anlegg er gratis, mens andre koster penger. Fylkeskommunen og idrettskretsen oppfordrer kommunene til å tilby gratis leie til barn og ungdom.

Kapasiteten og utnyttelsen i idrettsanleggene varierer stort. 40 % av idrettslagene i spørreundersøkelsen hevder at manglende kapasitet til trening i idrettsanlegg er en begrensning for

utvikling av egen idrett, mens 55 % mener det motsatte. Kommunene mener situasjonen er langt bedre. Over 90 % av kommunene hevder utnyttelsen i anleggene er god.

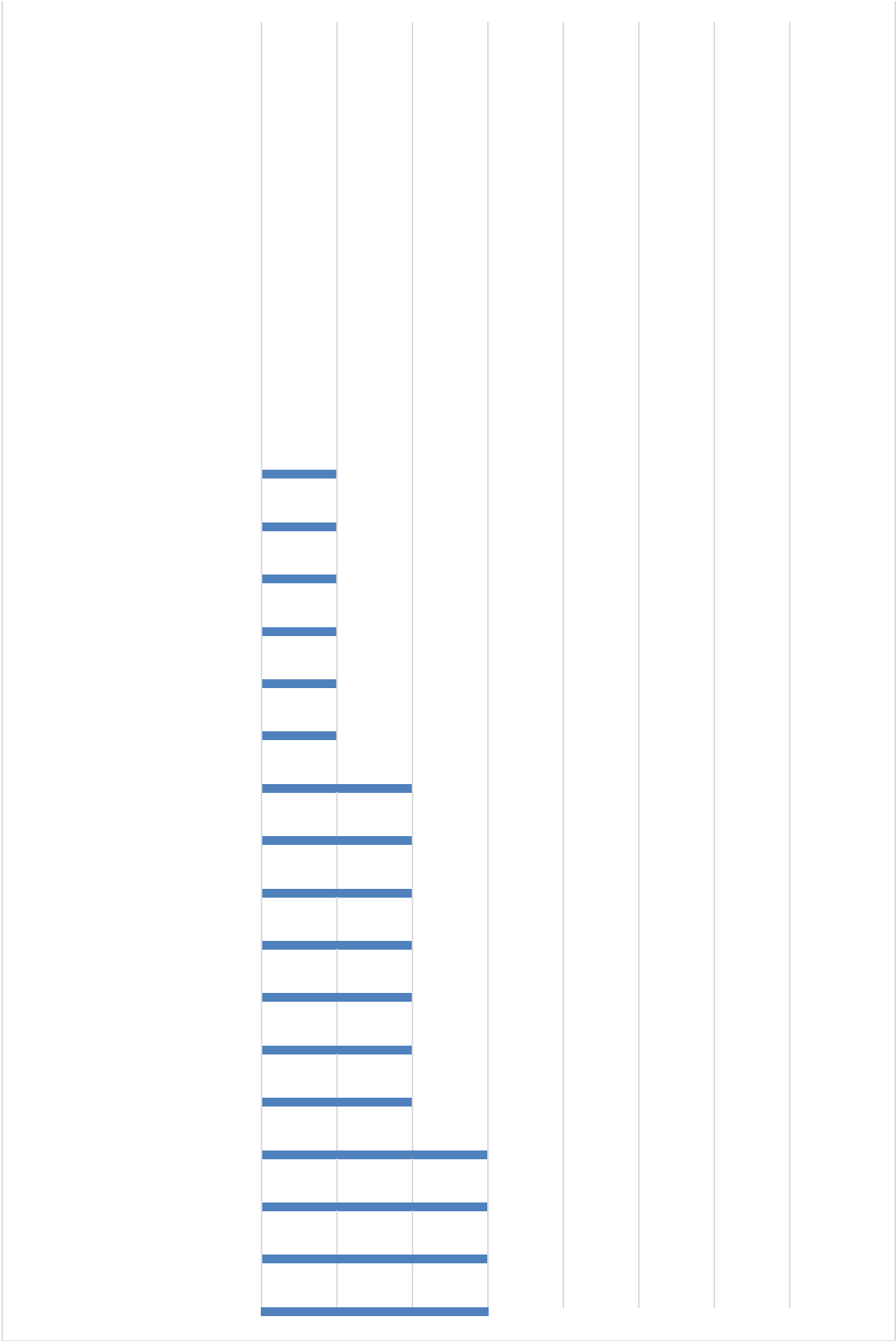
I enkelte kommuner er det sprengt kapasitet i anleggene på ettermiddags- og kveldstid, mens i andre kommuner er det ikke noe særlig aktivitet. Dette gjelder spesielt i hallene. I kommuner som Alta og Vadsø er det stor etterspørsel etter treningstider i hallene. Flere idretter ønsker treningstider i hallene, blant annet futsal, som er en voksende idrettsgren i Finnmark.

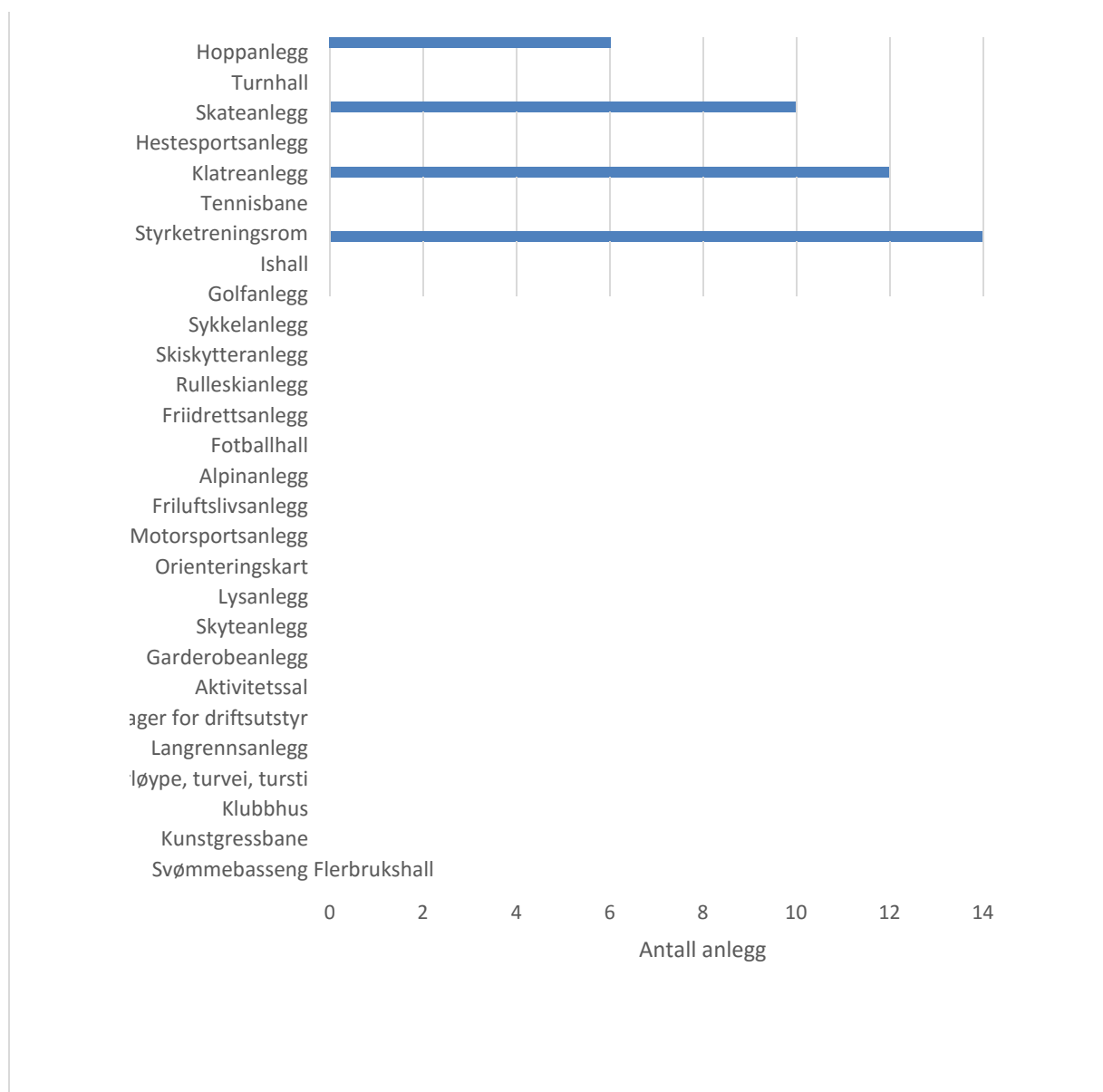
Anleggseier er pliktig til å drive på årsbasis eller på sesongbasis for idretter som har kortere sesonger. Fylkeskommunen og idrettskretsen er gjort oppmerksom på flere tilfeller hvor idrettsanlegg stenges, blant annet som følge av skoleferier. Dette gjelder spesielt for svømmeanlegg som stenges om sommeren. Fylkeskommunen viser til kravene som gjelder dersom anleggene er delfinansiert av spillemidler. Dersom anlegg blir midlertidig stengt for tre måneder eller mer, plikter anleggseier på forhånd å orientere departementet. Denne plikten påhviler også kommunen. Det har vært tilfeller hvor departementet eller fylkeskommunen ikke har vært orientert om stengningen. I spørreundersøkelsen blant kommunene opplyser 50 % at svømmeanleggene er stengt i sommerferien. En av kommunene hadde svømmeanlegget stengt i mer enn tre måneder.

4.0 Anleggsbehov i Finnmark

I forbindelse med spørreundersøkelsen og kommunebesøk er det påvist store anleggsbehov i fylket, både når det gjelder nye anlegg og rehabilitering av eksisterende anlegg. I figur 18 presenteres innmeldte behov for ordinære idrettsanlegg. Det er verdt å merke seg at svømmeanlegg og flerbrukshaller toppe listen over anleggsbehov. Totalt er det meldt inn behov for over 100 ordinære anlegg.

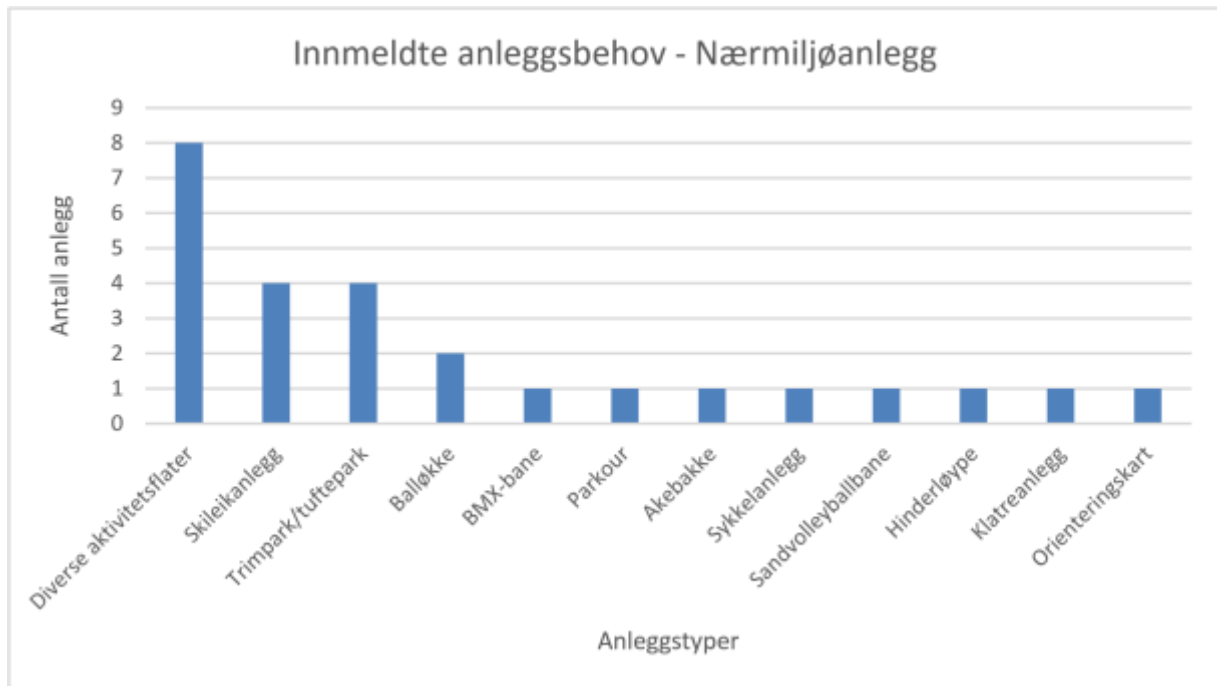
Innmeldte anleggsbehov - ordinære anlegg

Figur 18: Innmeldte anleggsbehov - ordinære anlegg (Questback, 2017).

Når det gjelder nærmiljøanlegg er ikke behovet tilsynelatende like stort blant kommunene og idrettslagene i Finnmark. Totalt er det meldt inn behov for 26 nærmiljøanlegg. Fylkeskommunen ser tendenser til en dreining av hvilke nærmiljøanlegg som bygges. For noen år siden ble det bare bygget ballbinger og balløkker, mens nå har flere fått øynene opp for andre typer aktivitetsanlegg. Eksempler er parkouranlegg, trimparker, sykkelanlegg, hinderløyper og skileikanlegg. Enkelte kommuner har også tilrettelagt uteområdene ved skolene med ulike nærmiljøanlegg. Sandfallet ungdomsskole er et godt eksempel, hvor elevene hadde en sentral rolle i utbyggingen av uteområdene. I figur 19 presenteres de innmeldte behovene for nærmiljøanlegg. Selv om behovet tilsynelatende er lite, så er fylkeskommunen overbevist om at flere kommuner bør ha ambisjoner om å utvikle uteområdene ved skolene.

Figur 19: Innmeldte behov for nærmiljøanlegg (Questback, 2017).

5.0 Spillemidler til anlegg for idrett og fysisk aktivitet

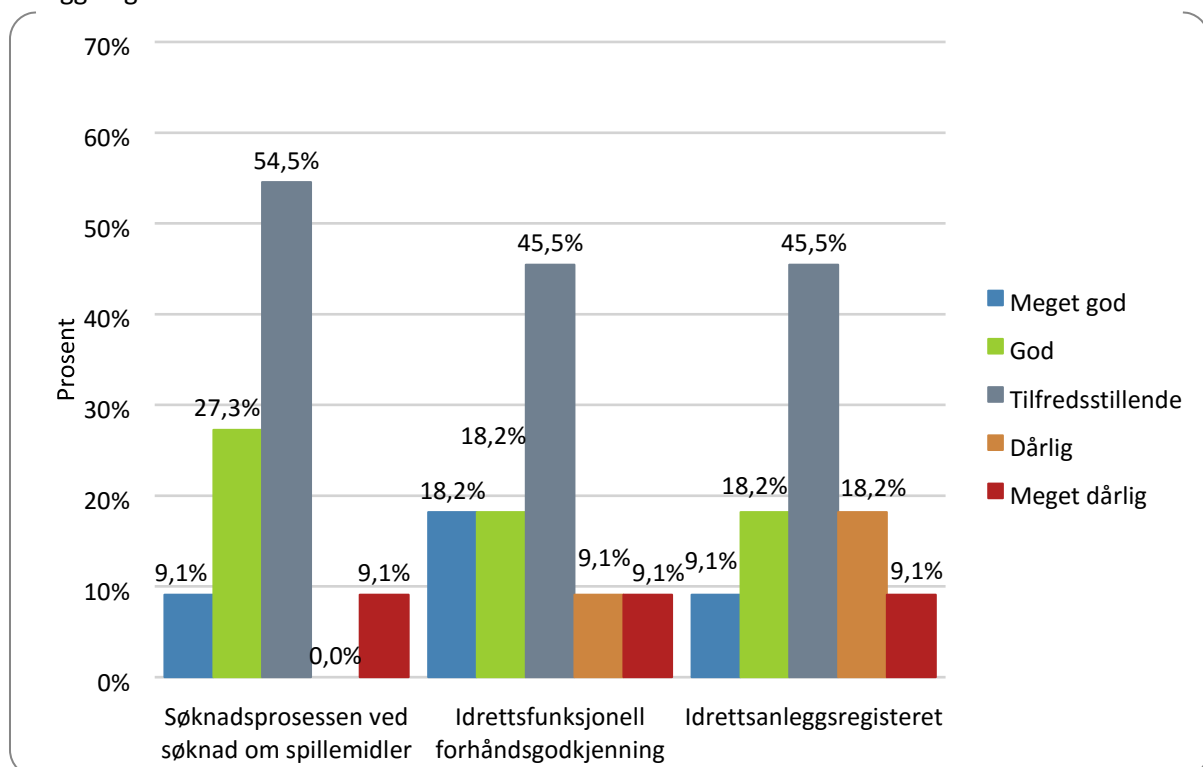
I anleggsutviklingen spiller spillemiddelordningen en vesentlig rolle. Anleggsutbyggere har mulighet til å søke om spillemidler til sine anleggsprosjekter. I dag blir de aller fleste idrettsanleggene som

bygges delfinansiert av spillemidler. Spillemidler til bygging og rehabilitering av idrettsanlegg skal bidra til en infrastruktur som gir befolkningen mulighet til å drive både egenorganisert aktivitet og aktivitet i regi av den frivillige medlemsbaserte idretten.

5.1 Ressursbruk og kompetanse om spillemiddelordningen

Tilskuddsordningen er godt kjent blant kommuner og idrettslag i Finnmark. Ordningen er lagt opp slik at alle søknader sendes via kommunen til fylkeskommunen. Kommunene har et veiledningsansvar overfor lag og foreninger i sin kommune, samt ansvar for å påse om søknadene er i orden eller ikke før de sendes videre til fylkeskommunen.

Når det gjelder ressursbruk og kompetanse om spillemiddelordningen er det store forskjeller blant kommunene i Finnmark. De mest folkerike kommunene har ansatte med spillemiddelordningen som en av sine ansvarsområder, mens det i mindre kommuner er tilfeldig hvem som har dette som ansvarsområde. Dette fører til at kompetansenivået om tilskuddsordningen varierer. I spørreundersøkelsen som ble sendt ut til kommunene fremkommer det at kun 45 % av kommunene mener at de har god kjennskap til spillemiddelbestemmelsene, 36 % svarer tilfredsstillende, mens 19 % svarer dårlig/meget dårlig. I figur 20 presenteres kommunenes svar på spørsmål om kompetanse om søknadsprosessen ved søknad om spillemidler, idrettsfunksjonell forhåndsgodkjenning og anleggsregisteret.

Figur 20: Kompetanse i kommunene om elementer av spillemiddelordningen (Questback, 2017)

Resultatene samsvarer med de erfaringene fylkeskommunen og idrettskretsen har fra kommuneturneen i 2016. Av 19 kommuner i Finnmark er det kun én kommune som har en egen idrettskonsulent. Ellers er det kulturkonsulenter, planleder, kommunalleder, kontorsjef, kultur- og oppvekstsjefer som har spillemiddelordningen som ansvarsfelt. I enkelte kommuner er det ikke fastsatt hvem som har ansvaret for dette, og ansvarlig person i kommunen varierer gjerne fra år til

år. På spørsmål om hvor stor del av stillingen arbeidet med spillemiddelordningen og idrettsanlegg utgjør, svarer kommunene svært forskjellig. 9 % av kommunene svarer 50-70 % av stillingen, mens 27 % svarer 10-30 % og hele 64 % svarer mellom 1-10 %.

Dette tyder på arbeidet med slike tilskuddsordninger nedprioriteres i mange kommuner og det arbeides med kun ved behov. I spørreundersøkelsen oppgir 64 % av kommunene de kun ved behov setter av tid til å arbeide med tilskuddsordningen. 9 % oppgir at de aldri arbeider med ordningen. Dette fører til uforutsigbarhet, manglende struktur og kontinuitet i arbeidet med ordningen.

Blant idrettslagene i Finnmark oppgir 53 % at de har god kjennskap til spillemiddelbestemmelsene, mens 47 % oppgir at de enten har dårlig eller ingen kjennskap til bestemmelsene. Kun 21 % av idrettslagene oppgir at de har god kunnskap om søknadsprosessen, mens 31 % har dårlig og 15 % ingen kunnskap om prosessen. Dette viser at nærmere halvparten av idrettslagene har behov for veiledning når de skal søke om spillemidler.

En direkte konsekvens av manglende kompetanse og ressursbruk er at det bygges idrettsanlegg uten å søke spillemidler. Valget begrunnes gjerne med at det er mer arbeidskrevende å sette seg inn i spillemiddelbestemmelsene enn å søke midler fra andre stiftelser og gavefond, i tillegg til egenfinansiering. En viktig tilføyelse her er at midler fra slike stiftelser/gavefond trenger nødvendigvis ikke å erstatte spillemidlene, men heller være en tilleggsfinansiering, slik at idrettslagene behøver mindre egenkapital for å realisere anleggsprosjektene. I enkelte kommuner er det eksempelvis bygget anlegg for over 1 million kroner uten å søke spillemidler, noe som kunne generert nærmere halvparten i spillemidler.

5.2 Samarbeid mellom kommune og idretten

Et godt samarbeid og god kommunikasjon mellom kommune og idretten er avgjørende for anleggsutviklingen i den enkelte kommune. Idrettsrådet skal fungere som idrettslagenes talerør og kontaktpunkt mellom kommunen og idretten. I spørreundersøkelsen blant kommunene ble den enkelte kommune spurt om samarbeidet med idrettsrådet. 20 % hevder at samarbeidet er godt, 40 % tilfredsstillende, 20 % dårlig og 20 % har ikke idrettsråd. Idrettslagene svarte på samme spørsmål i sin undersøkelse. 30 % av idrettslagene mener samarbeidet er godt, 40 % tilfredsstillende, 20 % dårlig og 10 % har ikke idrettsråd. Resultatene er nokså like og det kan virke som om samarbeidet fungerer godt. Det skal imidlertid nevnes at det under kommunebesøkene ble påpekt fra både kommuner og idrettslag at idrettsrådene ikke fungerer optimalt.

Når det gjelder samarbeidet mellom kommunen og lag og foreninger er det store forskjeller i tilbakemeldingene fra kommunene og idretten. 50 % av kommunene mener at samarbeidet er godt, 40 % tilfredsstillende og bare 10 % dårlig. Blant idrettslagene derimot er kun 35 % tilfredse med samarbeidet, mens 33 % er nøytral og 32 % lite tilfreds. I arbeidet med spillemiddelordningen er det flere idrettslag som har uttrykt frustrasjon over manglende kompetanse og veiledning fra kommunene. I enkelte kommuner opplever idrettslagene kommunen som «propp» i systemet hvor saksbehandlingen tar lengre tid enn hva man kan forvente.

6.0 Oppsummering av anleggssituasjonen

Hva er status i Finnmark? Hvilke anlegg har vi – hvilke mangler vi – og hvilke trenger vi? Nedenfor følger en oppsummering av anleggssituasjonen for de anleggskategoriene som ble presentert i kapittel 2. I tillegg kommer det en kort beskrivelse av hvilke anlegg vi mangler.

Svømmeanlegg

Anleggssituasjonen for svømmeanlegg urovekkende. Flere av svømmebassengene i fylket bærer preg av stor slitasje og er absolutt modne for oppgradering. Hele 12 av 19 kommuner har meldt inn behov for å oppgradere dagens anlegg. Det er allerede igangsatt prosjekter i Berlevåg, Tana, Nordkapp, Lebesby kommune.

Fotballanlegg

Fotballen i Finnmark er godt skodd når det gjelder anlegg. Kunstgressløftet i regi av Trond Mohn og Sparebank1 Nord-Norge har utvilsomt vært avgjørende i dette arbeidet. Sett bort fra Gamvik, så har samtlige kommuner i fylket fått på plass kunstgressbaner. Det kan også nevnes at fotballmiljøet i Hammerfest er i gang med prosjektering av ny storhall. Det som imidlertid overrasker er alle grusbane som er registrert i anleggsregisteret. Her må kommunene ta en gjennomgang. Selv om anleggssituasjonen tilsynelatende er god, så er det flere kommuner som har en jobb å gjøre når det kommer til vedlikehold og drift av anleggene. Manglende vedlikehold får store konsekvenser for anleggets kvalitet og levetid.

Skianlegg

Det er godt tilrettelagt med ulike skianlegg i fylket. Både kommunene og idretten virker å være fornøyde med dagens situasjon. De fleste anleggene er av høy kvalitet, men det er også meldt inn behov for nye anlegg og rehabilitering av eksisterende anlegg. Dette gjelder i første omgang langrenns- og skiskytteranlegg. Det er blant annet igangsatt arbeider med å bygge et skiskytteranlegg i Vestre Jakobselv i Vadsø kommune med 30 skyteskiver. I tillegg er alpinanlegget i Hammerfest under rehabilitering.

Idrettshall/hallidrett

På papiret er Finnmark det fylket med best anleggsdekning innen hallidretter. Det er stor forskjell på kommunene i fylket. Mange småkommuner har god dekning og stor kapasitet, mens spesielt bykommunene (Alta, Vadsø, Sør-Varanger og Hammerfest) har sprengt kapasitet i sine haller. Nesseby er den kommunene med dårligst anleggsdekning, noe som kan forklares ved at kommunen ikke har idrettshall. Det er meldt inn store behov for idrettshaller og innendørs aktivitetsflater både blant kommunene og idrettslagene i fylket. Idrettshaller og aktivitetssaler er de anleggene det er størst etterspørsel etter.

Golfanlegg

Vi har flere fine golfbaner i Finnmark. Flere baner har blitt oppgradert de siste årene, blant annet ved utskiftning fra naturgress til kunstgress på greenene. Dette har medført til en lengre golfsesong flere steder. Tilbakemeldingene fra idretten og kommunene er svært forskjellige. Kommunen mener at anleggssituasjonen er god, mens idretten skulle sett at anleggsdekningen var bedre.

Friidrettsanlegg

Friidretten i Finnmark har en nedadgående kurve. Kommunene og idretten er samstemte i sine tilbakemeldinger. Aktiviteten synker og flere av anleggene er gamle og utdaterte. Enkelte anlegg er ikke i bruk. I Alta derimot, har Alta IF nylig rehabilitert friidrettsanlegget i idrettsparken på Aronnes.

Motorsportsanlegg

Det er flere motorsportsanlegg i fylket. Det er påvist behov for oppgradering av flere anlegg, mens enkelte anlegg fremstår som gode og sikre. I Kautokeino, Tana, Vardø og Vadsø er det meldt inn behov om å utvikle eksisterende anlegg. Mange steder er miljøene små og det kan derfor være

utfordrende å komme i gang med større anleggsprosjekter. I Alta er motorsportsanlegget på Kvenvikmoen nylig oppgradert og holder høy standard.

Skytteranlegg

Det er delte meninger om anleggssituasjonen i fylket. Flesteparten av idrettslagene er fornøyd, mens majoriteten av kommunene mener det er behov for å bygge nye eller oppgradere eksisterende anlegg. I Sør-Varanger, Nesseby og Båtsfjord er det meldt inn konkrete rehabiliteringsprosjekter.

Hestesportsanlegg

Hestesporten er utbredt i hele fylket. Tilbakemeldingene fra kommuner og idrettslag viser at anleggssituasjonen er god, men at det enkelte steder er behov for nye anlegg. I Alta planlegges det å utvikle et større hestesportsanlegg.

Friluftslivsanlegg

Når det gjelder friluftslivsanlegg er både kommunene og idrettslagene misfornøyde med anleggssituasjonen. Det er påvist et stort behov for utvikling av friluftslivsanlegg i fylket. Nærmere 40 % av kommunene oppgir at de ikke har slike anlegg i sin kommune.

Nærmiljøanlegg

Sammenlignet med andre fylker er anleggsdekningen for nærmiljøanlegg svært dårlig i Finnmark. Det er kun Oslo som ikke har bedre dekning. Kommunene oppfordres til å bygge nærmiljøanlegg ved skoler og i tilknytning til der folk bor.

Andre anlegg

I tillegg til de nevnte anleggene, så er det flere anleggstyper vi mangler i Finnmark. Noen eksempler er ishall, tennisanlegg, skatehall, friidrettshall, turnanlegg og kampsportanlegg. Noen anlegg er kanskje ikke like aktuelle å bygge, men enkelte anleggstyper kan være avgjørende for at Finnmark skal være en attraktiv region for å arrangere store idrettsarrangementer. Det kan i mange sammenhenger være utfordrende å vurdere om det er forsvarlig å bygge anlegg uten at det finnes eksisterende miljøer for den type idrett.